

ת"פ 17746/10/14 - מדינת ישראל נגד מחמוד עכריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17746-10-14 מדינת ישראל נ' עכריה

בפני
בעניין: כבוד השופטת תמר שרון נתנאל
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמוד עכריה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד איילת השחר פרלה ביטון

ב"כ הנאשם: עו"ד קוסטא

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש, הודה הנאשם והורשע במיוחס לו בכתב אישום מתוקן.

להלן תובאנה עובדותיו:

א. ביום 16/8/14 בסמוך לשעה 03:35 בלילה, היו ו.ח. (להלן: "המתלונן") ואחיו של המתלונן, כ. (להלן: "כ."), בתחנת הדלק יהב בכפר מכר (להלן: "תחנת הדלק").

ב. אותה עת, הגיע הנאשם לתחנת הדלק ברכבו (להלן: "הרכב"), ביחד עם אוסאמה בוקאעי וע.ב. (להלן: "אוסאמה" ו-"ע.ב."). ביחד יכנו "האחרים" כאשר אוסאמה נוהג ברכב, הנאשם יושב במושב הנוסע הסמוך לנהג וע.ב. יושב במושב האחורי, מאחורי הנאשם.

ג. עם הגיע הנאשם לתחנת הדלק, ביחד עם האחרים, ראה הנאשם את המתלונן במקום. הנאשם

ביקש מן המתלונן שיתקרב לרכב. המתלונן עשה כן ונעמד ליד חלונו של הנאשם כאשר מכשיר הטלפון הנייד שלו בידו (להלן: "הטלפון"). הנאשם שאל את המתלונן היכן ניתן לרכוש אלכוהול וזה האחרון השיב לו. בין הנאשם למתלונן התפתחו חילופי דברים שבעטיים משכו הנאשם והמתלונן זה את ידו של זה, כאשר המתלונן מחזיק בידו את הטלפון.

ד. בשלב זה, בעוד הנאשם והמתלונן אוחזים זה בידו של זה, הורה הנאשם לאוסאמה לנסוע מהמקום. בהתאם להוראת הנאשם, החל אוסאמה לנסוע מהמקום כשהוא גורר איתו את המתלונן. המתלונן שחרר מידו את הטלפון, שנפל לתוך הרכב, וכתוצאה מהגרירה נפל המתלונן ארצה.

ה. הנאשם עזב את המקום ברכב כשהוא נוטל ונושא את הטלפון בלי הסכמת המתלונן, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, וכשהוא מתכוון לשלול את מכשיר הטלפון מהמתלונן שלילת קבע.

ו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן שפשופים ושריטות בידו ובגבו.

ז. במהלך האירוע, המתלונן צעק לאחיו כ. שהטלפון נגנב, ובתגובה רדף כ. אחר הרכב וזרק לעברו בקבוק.

ח. לאחר האירוע, התקשר הנאשם למשטרת ישראל ומסר דיווח על האירוע תוך שהוא מזדהה כע.ב. לאחר מכן, ביקש הנאשם מע.ב., קטין יליד 1996, שימסור עדות בתחנת זבולון אודות האירוע, וזאת מבלי למסור כי הנאשם נכח באירוע וכי הטלפון נותר ברכב, וע.ב. עשה כדבריו.

ט. מיום 19/8/14 נעשו ניסיונות שונים לאתר את הנאשם, לבסוף זה אותר ונעצר ביום 5/10/14.

י. במעשיו כמתואר לעיל: פצע הנאשם את המתלונן שלא כדין, נטל את מכשיר הטלפון הנייד של המתלונן, בלי הסכמתו של המתלונן, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב, כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול אותו קבע וכן הניע את ע.ב. שימסור הודעת שקר בחקירה על פי דין.

2. על פי הודאתו, כאמור, הורשע הנאשם בהכרעת דין מיום 2/6/15 בביצוע העבירות כדלקמן:

א. **פציעה** - עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ב. **גניבה** - עבירה לפי סעיף 383(א)(1) + (ג) + 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ג. **הדחה בחקירה** - עבירה לפי סעיף 245 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

תסקיר שירות המבחן מיום 11/9/15

3. משפחת המוצא של הנאשם מונה אם אלמנה ו-4 ילדים. הנאשם הוא הצעיר מבניהם. הנאשם, בן 23, נשוי מזה שנה ומתגורר עם אשתו בעיר נהריה. הוא תיאר בפני קצינת המבחן קשיים רבים שחוותה המשפחה על רקע פטירת אביו בגיל צעיר, בהיעדר דמות אבהית ובכלל זה - מצוקה כלכלית קשה. הנאשם סיים 10 שנות לימוד, אולם נשר ממסגרת בית ספרית על רקע הצורך לסייע בפרנסת המשפחה.

בפני שירות המבחן קיבל הנאשם על עצמו אחריות לביצוע העבירות, הביע צער וחרטה משמעותיים על מעשיו וסיפר לקצינת המבחן, כי בזמן האירוע הוא היה נתון תחת השפעת אלכוהול, כי פגש את המתלונן באופן מקרי באותו ערב וכי לאור ויכוח מילולי בינו לבין המתלונן, הוא פעל באופן אינטנסיבי ולא שקול, מאחר שלא הצליח לשלוט בתגובתו.

התסקיר מפרט את גורמי הסיכון ובכללם - קושי של הנאשם, בגילו ובנסיבותיו המשפחתיות הקשות, לרכוש כלים ומיומנויות שיסייעו לו בהתמודדות עם משברים ועם מצבי לחץ.

מנגד, מפרט התסקיר את גורמי הסיכוי ובכללם - התרשמות קצינת המבחן מקבלת אחריות של הנאשם למעשיו, הבנתו את הפסול שבהם והשפעת ניהול ההליך המשפטי נגדו. שירות המבחן סבור, שלהליך המשפטי יש השלכות משמעותיות, בעלות ערך הרתעתי, על הנאשם.

4. התסקיר מציין, שבמהלך תקופת הפיקוח השתלב הנאשם בקבוצת ליווי בפיקוח, המיועדת לנאשמים במעצר בית, הגיע לרוב המפגשים, עם ליווי ובזמן, שיתף פעולה באופן סביר ודיבר באומץ, בפתיחות ובכנות.

עוד נכתב, כי בתקופת הפיקוח נכרת התקדמות אצל הנאשם וכי הוא מבטא נכונות לערוך בדיקה עצמית ומעמיקה ולהתקדם בטיפול.

קצינת המבחן התרשמה, שלנאשם עולם ערכים תקין ועמדות פרו-ממסדיות וכן שהוא בעל הבנה לגבי חריגתו הממשית מגבולות החוק באירוע מושא כתב האישום.

5. שירות המבחן המליץ, אפוא, ליתן ביטוי לאפיק שיקומי עבור הנאשם, לצד התייחסות לענישה, בה יישא בגין מעשיו העבריינים, ובתוך כך המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של מאסר שיבוצע בעבודות שירות וכן להעמידו בצו מבחן לתקופה של 12 חודשים.

ראיות לעונש

6. באת כוח המאשימה הפנתה לתמונות פציעתו של המתלון (סומנו **ת/7**) וכן לתעודה הרפואית של המתלון מיום 18/8/14 (סומנה **ת/8**).

עוד הוגשו קבלות (סומנו **ע/1**) לגבי עסקת רכישה של טלפון נייד, בסכום של 2,537.91 ₪, שבוצעה בחודש 03/13 או בסמוך לו. לטענת המאשימה מדובר בטלפון שרכש הנאשם, הוא הטלפון המוזכר בכתב האישום, הרשום על שם אמו של הנאשם.

7. לא הוגשו ראיות לעונש מטעם הנאשם.

טיעוני המאשימה לעונש

8. בפתח טיעוניה, הסבירה באת כוח המאשימה כי כתב האישום המקורי תוקן, בתום פרשת התביעה, על רקע קשיים ראייניים ועמדה על נסיבותיו של כתב האישום המתוקן המלמדות, כך לטענתה, על כך שאומנם מדובר באירוע ספונטני ולא מתוכנן, אולם אירוע זה הסלים מצד הנאשם ונוצרו פערי כוחות בינו לבין המתלון בשל מעורבות רכב בסיטואציה שהתפתחה.

באת כוח המאשימה תיארה את הסיטואציה שהתרחשה ובתוך כך את חילופי הדברים שהיו בין הנאשם למתלון, את נסיעת הרכב תוך גרירת המתלון על הכביש עד נפילתו ואת נפילת הטלפון של המתלון לרכב. כן ציינה את החומרה, לשיטתה, באשר לדיווח השקרי שמסר הנאשם במשטרה ולהדחתו את עלי למסור עדות שקרית.

בהקשר זה, הפנתה ב"כ המאשימה לסרטון שהוצג בבית המשפט במסגרת פרשת התביעה.

בהתייחס לטענת הנאשם בפני שירות המבחן לפיה היה תחת השפעת אלכוהול, טענה באת כוח המאשימה, כי הנאשם לא פעל במסגרת של הגנה ופטור מאחריות וכי דווקא השימוש באלכוהול, מהווה נסיבה לחומרה, המעידה על גורם סיכון בהתנהלותו של הנאשם.

ב"כ המאשימה מסכימה, שהפציעות שנגרמו למתלון, הן ברף הנמוך אולם לטענתה, התנהגותו של הנאשם, המעידה על אימפולסיביות, היא בעלת פוטנציאל סיכון גבוה והאירוע עלול היה להסתיים בתוצאה חמורה בהרבה יותר. באשר לנזק הכלכלי נטען, כי הטלפון של המתלון לא הוחזר לו עד כה.

9. בעמדה על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות; על חומרתן המצטברת של שלוש העבירות; על מדיניות הענישה הנוהגת באשר לכל אחת מהן, ובהפנותה לפסקי דין (סומנו **ע/2**), עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם ענישה הולם, הנע בין 6 ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

טיעוני הנאשם לעונש

10. הסנגור ציין את התיקון שבוצע בכתב האישום, הפנה לעדותם של המתלוננים שנשמעה במסגרת שמיעת הראיות וטען, שעל אף שאין להקל ראש בחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, הרי שלמעשה, מדובר בכתב אישום שצריך היה להיות מוגש לבית משפט השלום.

הסנגור הדגיש את גילו של הנאשם, שהיה בן 22 בעת ביצוע העבירות, את עברו הנקי וכן את תקופת המעצר הארוכה בה שהה, לרבות פרק הזמן בו שהה במעצר בית, באיזוק אלקטרוני ומעצר הבית החלקי בו הוא שוהה כיום וטען, כי די בתקופה זו כדי להוות ענישה הולמת במקרה זה, בנסיבותיו.

ב

טיעוניו, התייחס הסנגור לתסקיר החיובי של שירות המבחן, ממנו עולה כי מדובר בנאשם שיש לו סיכוי של ממש להשתקם, אולם ביקש שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן להטלת עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות ולהסתפק, כאמור, בתקופות בהן שהה הנאשם במעצר וכן באיזוק אלקטרוני, המסתכמות לכדי 8 חודשים, בהם הוגבלה חירותו של הנאשם.

לטענתו, נוכח כך שאיזוק אלקטרוני נחשב למעצר, הוא למעשה היה עצור, מהותית, 8 חודשים ואף היום חירותו מוגבלת באופן חלקי. הסנגור ביקש שלא להטיל על הנאשם עבודות שירות ולהסתפק בצו מבחן.

עוד טען, כי נגד הנהג, אשר היה זה שהסיע את הרכב לאחור, כאשר המתלונן תלוי על דלתו - גם אם עשה כן בהוראת הנאשם - לא הוגש כתב אישום וכי גם בכך יש משום נימוק להקלה בעונשו של הנאשם.

דבר הנאשם

11. הנאשם אמר שהוא מצטער מאוד על מה שקרה ושהוא לא רוצה לעשות זאת שוב.

דין וגזירת הדין

12.

העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד לצורך קביעתו של מתחם ענישה הולם, בשים לב לזיקה ההדוקה בין המעשים המפורטים, לרצף הזמנים ולהיות המעשים משתייכים לאותה מסכת עבריינית.

הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירת הפציעה עניינו שלמות גופו של אדם ובטח ונוחיותו. הערך של שלטון החוק והערך החברתי בו פוגעת העבירה של הדחה בחקירה, הוא ערך שלטון החוק והאפשרות של רשויות החקירה והאכיפה להגיע לחקר האמת.

עבירת הגניבה פוגעת בזכות לקניין ופגיעה זו בקניין, בפרט שעה שמדובר בגניבה של טלפון נייד, פוגעת גם בזכותו של הבעלים לפרטיות.

13. נסיבות המקרה מעידות, שלא קדם לאירוע תכנון מוקדם. מדובר באירוע ספונטאני, שהתפתח ו"התגלגל" לאן שהתגלגל. באירוע נטל חלק לא רק הנאשם, אלא גם אוסמה, אשר נהג ברכב.

מנגד - חלקו של הנאשם באירוע אינו מבוטל, שכן הוא זה אשר החל את האירוע, עת קרא למתלונן, לגשת לרכב, הוא זה אשר "החליף דברים עם המתלונן" והוא זה אשר נקלע ל"משיכות ידיים" עם המתלונן ואף הורה לאוסמה לנסוע מהמקום, דבר שהוביל לגרירת המתלונן על ידי הרכב ולפציעתו וכן לנפילת הטלפון של המתלונן לתוך הרכב ולגניבתו על ידי הנאשם בהמשך לכך.

הנאשם אמנם התקשר למשטרה על מנת לדווח על האירוע - וזאת יש לזקוף לזכותו, אולם בניסיון להוציא עצמו מהאירוע, הוא הזדהה כע.ב. אשר ישב, במושב האחורי של הרכב ואף הניע את ע.ב. שיימנע מלספר בחקירה את חלקו של הנאשם ושאל לא יאמר שהנאשם היה במקום ושהטלפון נותר ברכב.

התנהגותו זו של הנאשם מלמדת על כך שהוא הבין את הפסול במעשים שביצע, היה מודע לחומרתם ולכן ניסה להרחיק עצמו מהאירוע.

14. המתלונן נפצע ונגרמו לו שפשופים ושריטות בידו ובגבו. הגם שאין מדובר בנזקים בדרגת חומרה גבוהה, לא יכולה להיות מחלוקת שעלולים היו להיגרם למתלונן נזקים חמורים מכך.

גרירת אדם על ידי רכב נוסע, אינו דבר של מה בכך ועובדה היא שהדבר גרם למתלונן לשחרר מידו את הטלפון הנייד, אשר נפל לתוך הרכב.

15. עיינתי בפסיקה אליה הפנו באי כוח הצדדים, אשר כוללת, בחלקה, מקרים חמורים בהרבה ובחלקה מקרים שאינם רלבנטיים, בנסיבותיהם, לעניינינו ובסופו של דבר, בהביאי בחשבון את כל נסיבות האירוע, על כל היבטיו ואת מדיניות הענישה הנוהגת, מוצאת אני כי מתחם העונש לו עתרה המאשימה, אשר הביא בחשבון את שלוש העבירות בהן הורשע הנאשם, הוא מתחם הולם ונכון למקרה שלפניי.

לפיכך, אני קובעת, שמתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם, בנסיבותיהן, נע בין 6 חודשי מאסר (שיכול וירוצו בעבודות שירות) לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

16. לנאשם שלפניי, בן 22 בעת ביצוע העבירות, אין כל עבר פלילי. הוא היה עצור מיום 15.10.14 ועד ליום 11.12.14, היינו - חודשיים חסר 4 ימים, שאז שוחרר למעצר בית מלא, באיזוק אלקטרוני.

ביום 14.6.15 בוטל מעצר הבית והנאשם נותר במעצר בית לילי בלבד, החל מהשעה 21:00.

הנאשם לא הודה בתחילת ההליך, אלא רק לאחר שמיעת פרשת התביעה, אולם נוכח הראיות ששמעתי, אשר באו לידי ביטוי בתיקון כתב האישום, יש לראותו כמי שהודה בביהמ"ש, בהזדמנות הראשונה ולקח אחריות על חלקו באירוע.

עוד יש להביא בחשבון, לקולה, את האמור בתסקיר לעניין הקשיים שחוזה הנאשם בילדותו ואת ההליך החיובי שעבר במסגרת ליווי ופיקוח של שירות המבחן לעצורי-בית.

גם בפני שירות המבחן נטל הנאשם אחריות על מעשיו, השתתף באופן סדיר בפגישות בקבוצה לעצורי בית ואף נטל חלק אקטיבי בפגישות. שירות המבחן מציין כי חלה אצלו התקדמות בקבלת אחריות ושהנאשם הביע רצון להשתלב בהליך טיפולי נוסף.

17. אקדים ואומר, כי בדעתי לחרוג לקולה, מהמלצת שירות המבחן וכך - גם ממתחם העונש ההולם ולהלן נימוקי לכך;

תיקון 113 לחוק העונשין, בסעיף 40ד, אפשר לבית המשפט לסטות ממתחם הענישהבשלישקולישיקוםבלבד וזאת - במקרים בהם מוצא בית המשפט כי הנאשם השתקם או כי "יש סיכוי של ממש שישתקם". ודוק: סעיף החוק נוקט בלשון "סיכוי של ממש", ללמדך שאין די בסיכוי ערטילאי או בתקווה לשיקומו של הנאשם, אלא בסיכויים ממשיים.

ערה אני לאמור בתסקיר, בדבר הדרך שעל הנאשם עוד לעבור בטרם יושלם שיקומו ולאמור בו לעניין גורמי הסיכון המשמעותיים שעדיין קיימים אצלו ובדבר הצורך בהליך טפולי ארוך טווח, לנאשם, אולם סבורה אני שסיכויי השיקום, כפי שהם עולים מכל אשר לנגד עיניי ובכלל זה - הדרך שעבר הנאשם, המוטיבציה שלו לשיקום, חרטתו הכנה ושיתוף הפעולה שלו עם השירות, מצביעים, כולם, על סיכויי שיקום ממשיים ומצדיקים חריגה לקולה, ממתחם העונש ההולם.

גם מדבריו בפניי התרשמתי, שהנאשם אכן מצטער על המעשים שביצע. נראה, כי הנאשם פעל באופן אימפולסיבי, בשעת כעס ולא הצליח לשלוט בתגובתו והגם שיש לגנות התנהגות זו מכל וכל, מוצאת אני, כי נוכח כל האמור, יש ליתן לנאשם הזדמנות לחזור ולעלות על נתיב חיים חיובי, תקין ושומר חוק ויש לעודדו להמשיך לצעוד באפיק השיקומי בו החל.

18. אציין עוד, כי על אף שהעבירות המיוחסות לנאשם הן חמורות, כשלעצמן, נסיבותיהם אינן מצויות ברף הגבוה של החומרה ולא מצאתי כי חומרתן ומידת אשמו של הנאשם, עולים כדי החומרה היתרה האמורה בסעיף 40ד(ב), באופן המונע עשיית שימוש בסמכות הנתונה לבית המשפט בסעיף 40ד(א) הנ"ל.

אבהיר, כי לצד החומרה שבמעשיו של הנאשם יש להביא בחשבון שמדובר בבחור צעיר, כבן 23, נורמטיבי, ללא עבר פלילי, אשר שהה כחודשיים במעצר, מאחורי סורג ובריח ועוד חצי שנה במעצר בית באיזוק אלקטרוני, כך שגם באלה יש כדי לענות, למעשה, על מתחם העונש ההולם.

19. המלצת שירות המבחן, להשית על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות נומקה על ידי קצינת המבחן, בצורך לשים בצד צו הפיקוח וההליך הטיפולי, "ענישה מוחשית וגמולית, שבה יהיה עליו לשאת בגין התנהלותו הפוגענית בעבירות", אולם סבורה אני שלעניין זה די בימי המעצר וימי האיזוק האלקטרוני, אשר הגבילו את חירותו והמחישו לו מעט מזער מהצפוי לו, אם לא ינצל את ההזדמנות הניתנת לו בגזר דין זה, ישלים את ההליך הטיפולי וירחק מאלימות ומביצוע עבירות.

לפיכך ובשים לב גם למצוקה הכלכלית של הנאשם ומשפחתו, אמנע מלהטיל על הנאשם עונש של עבודות שירות, אשר יפגע ביכולתו לעבוד ובפרנסתו ואשית עליו, חלף זאת, עונש של שירות לתועלת הציבור, בנוסף לצו מבחן ולפיצוי המתלון.

20. סופו של דבר - אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. **של"צ** - הנאשם יבצע **300 שעות שירות לתועלת הציבור**, בהתאם לתוכנית שיכין שירות המבחן ובפיקוחו. שירות המבחן יגיש את התכנית לאישור בית המשפט. ככל שלא יבצע הנאשם את מלוא מכסת השל"צ, ניתן יהיה לבטל את הצו ולהשית עליו עונש אחר.

ב. **6 חודשי מאסר על תנאי**, שלא יעבור, בתוך 3 שנים מהיום אחת או יותר מהעבירות כדלקמן: עבירת אלימות כלשהי, גניבה, שוד, שיבוש הליכי משפט, הטרדת עד, הדחה בחקירה.

ג. **צו מבחן** - הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן, למשך 12 חודשים, מהיום, בהתאם לתוכנית, הנחיות ופיקוח של שירות המבחן.

ד. **פיצוי** - הנאשם ישלם למתלון פיצוי בסך 3,000 ₪.

הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, בני 300 ₪ כ"א, החל מיום 1.12.15 ובכל 1

לכל חודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום אחד במלואו ובמועדו, תעמוד כל יתרת הסכום לפירעון מידי.

המזכירות תעביר עותק מגזרהדין בדחיפות לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ו, 15 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.